

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 123.996 van 8 oktober 2003

A. 82.075/VIII-1219

In zake: **EGGERMONT** Patrick,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Joëlle DELIENS, advocaat,
Riddersstraat 14/10
1050 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 21 januari 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Patrick EGGERMONT de nietigverklaring vordert van de beslissing van 26 november 1998 waarbij de evaluatiecommissie voor de bevordering tot majoor hem ongeschikt verklaart om een ambt van hoger officier uit te oefenen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 februari 2003, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 juli 2003, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 september 2003;

Gehoord het verslag van mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. TURINE, loco Mr. DELIENS, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van mevr. FLAMEND, adviseur-juriste, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die kapitein is, de examens heeft afgelegd voor bevordering tot de graad van rijkswachtmajoor; dat de evaluatiecommissie, nadat ze hem op 9 en 26 november 1998 had gehoord, beslist heeft dat verzoeker niet geschikt was om een ambt van hoger officier uit te oefenen; dat die beslissing, die de bestreden handeling is, luidt als volgt:

" De evaluatiecommissie,

Gelet op de artikelen 2 en 6 van het KB van 30 december 1993 betreffende de bevordering tot de graad van majoor bij de rijkswacht;

Gezien het persoonlijk dossier van de betrokkene, zijn evaluatie en de beoordelingen en adviezen van de hiërarchische meerderen, waarvan hij op regelmatige wijze kennis heeft genomen;

Overwegende dat er in de uitgebrachte beoordelingen op gewezen wordt dat zijn beroepsbekwaamheden, zijn prestaties en zijn potentieel boven het gemiddelde liggen;

Dat zijn gevoel voor maat, zijn leiderschap, zijn zin voor verantwoordelijkheid en zijn bereidheid om taken uit te voeren evenwel als middelmatig kunnen worden omschreven;

Dat die evaluatie overigens geen stand heeft gehouden toen betrokkene op 9 november 1998 gehoord is en blijkt heeft gegeven van:

- een opvallend gebrek aan interesse voor al wat niet onder zijn specifieke werkgebied valt;
- een klaarblijkelijk gebrek aan ruimdenkendheid en beroepskennis.

Na geheime stemming, bij meerderheid van stemmen;

beslist dat de gegadigde thans niet geschikt is om een ambt van hoger officier in de zin van art. 2, 2°, van het genoemde KB uit te oefenen";

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de artikelen 7 en 14, tweede lid, van het koninklijk besluit van 30 december 1993 betreffende de bevordering tot de graad van majoor bij de rijkswacht; dat hij in hoofdzaak aanvoert dat de evaluatiecommissie bewust heeft verhuld dat hij zich, volgens zijn evaluatie die dateert van 6 juli 1998, over het algemeen boven het gemiddelde bevond; dat hij de toepasselijke regelgeving in herinnering brengt en van oordeel is dat het, aangezien gegadigden die afwezig zijn, zelfs indien ze daarvoor geen geldige reden hebben, beoordeeld kunnen worden op grond van stukken, onredelijk is een gegadigde te weren wiens dossier aantoonde dat hij over bekwaamheden beschikt die hoger liggen dan het gemiddelde, op basis van een vraaggesprek waarvan hij vrijgesteld had kunnen worden, of een vraaggesprek, dat niet verplicht is, doorslaggevend te maken; dat hij van oordeel is dat het klaarblijkelijke gebrek aan ruimdenkendheid en beroepskennis, wat door de commissie in aanmerking is genomen, gelogenstraft wordt door zijn persoonlijk dossier en dat, wat betreft het opvallende gebrek aan belangstelling voor al wat buiten zijn specifieke werkgebied valt, die beoordeling in strijd is met de gunstige beoordeling van zijn beroepskennis;

Overwegende dat voor de verwerende partij het advies van de meerderen van verzoeker slechts één van de beoordelingsgegevens is en verzoekers kritiek een opportuniteitsbezwaar is; dat ze erop wijst dat er twee adviezen zijn uitgebracht over verzoeker en dat het tweede minder gunstig is dan het eerste; dat ze voorts stelt dat verzoeker geen beroep heeft ingesteld tegen die adviezen; dat, volgens haar, het naast elkaar leggen van de gegevens van de adviezen en van de resultaten van het vraaggesprek, doorslaggevend is geweest voor het standpunt van de commissie; dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoeker zich vergist omtrent de strekking van de betrokken regelgeving; dat ze immers van oordeel is dat de commissie weliswaar slechts bepaalde documenten in aanmerking mag nemen, maar ze alleen een uitspraak kan doen nadat ze de gegadigde heeft gehoord, wat verplicht is; dat ze uitlegt dat het horen door de commissie tot doel heeft zich een beeld te vormen van de algemene ontwikkeling van de gegadigde op professioneel vlak, na te gaan of de uitgebrachte beoordelingen overeenstemmen met de werkelijkheid en te zien of hij een goede wijze van dienen heeft en geschikt is om een ambt van hoger officier uit te oefenen; dat ze ten slotte van oordeel is dat de beslissing van de commissie niet in tegenspraak is met het dossier, maar het resultaat is van verschillende onderdelen van de procedure; dat ze dat standpunt handhaaft in haar laatste memorie;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord onder meer stelt dat de commissie alleen een uitspraak kan doen op grond van het persoonlijk dossier van de gegadigde en op grond van de adviezen van de hiërarchische meerderen, zo niet had het niet-verschijnen ongeschiktheid tot gevolg moeten hebben; dat hij aanvoert dat het vraaggesprek nergens voorgesteld wordt als een mondeling examen en dat de motieven die in aanmerking zijn genomen, in strijd zijn met zijn dossier;

Overwegende dat de artikelen 7 en 12 van het koninklijk besluit van 30 december 1993 betreffende de bevordering tot de graad van majoor bij de rijkswacht luiden als volgt:

- " Art. 7. Bij het onderzoek mag de evaluatiecommissie uitsluitend de volgende stukken in aanmerking nemen :
- 1° het persoonlijk dossier en de evaluatie bedoeld in artikel 11, § 2, van het koninklijk besluit van 29 november 1977 betreffende de graden en de bevordering van de officieren van het operationeel korps van de rijkswacht;
 - 2° de met redenen omklede adviezen van de hiërarchische meerderen bedoeld in artikel 8, alsook de tegen die adviezen ingediende bezwaarschriften en de gevolgen die eruit voortvloeien;
 - 3° in voorkomend geval, de gegevens van het in artikel 10 bedoelde aanvullend onderzoek en de overeenkomstig die bepaling eventueel opgestelde bezwaarschriften;
 - 4° in voorkomend geval, het in artikel 11 bedoelde proces-verbaal en het overeenkomstig die bepaling eventueel opgestelde bezwaarschrift.

Iedere kandidaat kan van de in het eerste lid genoemde stukken kennis nemen tot op de dag vóór zijn verschijning voor de evaluatiecommissie.

De commandant van de rijkswacht bepaalt de nadere regels inzake de kennisneming.

Art. 12. De evaluatiecommissie kan geen uitspraak doen dan na de betrokken kandidaat te hebben gehoord. Deze laatste kan zich laten bijstaan door een personeelslid dat ten minste bekleed is met een graad van hoofdofficier.

De kandidaat verschijnt persoonlijk. Indien hij zonder geldige reden niet verschijnt, beslist de evaluatiecommissie op stukken. Een proces-verbaal van niet-verschijning wordt opgemaakt dat aan de kandidaat ter kennis wordt gebracht.

De commandant van de rijkswacht bepaalt de wijze en de inhoud van de oproeping van de kandidaat voor de evaluatiecommissie";

dat vaststaat dat de evaluatiecommissie in casu, om na te gaan of verzoekers bekwaamheden beantwoordden aan de criteria bepaald in artikel 2, 2°, van het koninklijk besluit van 30 december 1993, bij verzoeker een test heeft afgenomen over zijn "algemene ontwikkeling op professioneel vlak", en zich dus niet uitsluitend gebaseerd heeft op de stukken die opgesomd zijn in artikel 7 van het bovengenoemde arrest; dat het reglement niet in die test voorziet, aangezien het

alleen bepaalt dat de commissie de gegadigde hoort; dat zulk een vraaggesprek gegadigden die niet gunstig beoordeeld zijn of over wie geen gunstige adviezen zijn uitgebracht, vanzelfsprekend de gelegenheid moet bieden hun standpunt uiteen te zetten; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 26 november 1998 waarbij de evaluatiecommissie voor de bevordering tot majoor Patrick EGGERMONT ongeschikt verklaart om een ambt van hoger officier uit te oefenen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht oktober tweeduizend drie door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ

J.-Cl. GEUS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.